

до Конституційного Суду України
суб'єкт права на конституційне звернення:
Тальєков Євген Володимирович

Конституційне звернення

Підставою для розгляду справи відповідно до ст. 93
Закону України «Про Конституційний Суд України» є
необхідність офіційного тлумачення ст. 67 Кримінального
кодексу України, у зв'язку з неодноразовим застосуванням
данної статті судами загальної юрисдикції.

Я, Тальєков Є. В., виконавцем в'їздового адміністративного
суду Західного регіону України від 24 квітня 2002 року
засуджений за ст. ст. 174.2, 1184.1, 1174.1, 1184.2, 93 п. «ж»
кримінального кодексу України (в ред. Закону 1960 року) до
довічного позбавлення волі.

Ухвалою Верховного Суду України від 9 липня 2002 року
вирок адміністративного суду Західного регіону України від
24 квітня 2002 року скасовано лише злішко:

- перекваліфіковано згідно зі ст. 174.2 ст. 1184.1 КК України (1960р.)
на ст. ст. 154.3, 1534.1 КК України (2001 року)
- перекваліфіковано згідно зі ст. 1174.1 КК України (1960 року)
на ст. 152 ч. 1 КК України (2001 року)

Відповідно до ст. 70 КК України (2001 року) за сукупністю
злочинів передбачених ст. ст. 154.3, 153 ч. 1, 152 ч. 1 КК
України (2001 року) ст. 1184.2 та ст. 93 п. «ж» КК України
(1960р.), Тальєкова Є. В. встановлено вважати засудженим
до довічного позбавлення волі, з позбавленням в'їздового
звання «літєконт»

В рамках вироку залишено без змін.

Призначаючи мені покарання, Виїсбавий Апелажіішмій суду Західного регіону України, керувався вироками ст. 65 КК України (2001 року), про що зазначив у вироку суду:

« Призначаючи покарання підсудному, суд, відповідно до виллюю ст. 65 КК України враховує ступінь тяжкості вчинених злочинів, дані про цю особу, а також обставини, що обтяжують покарання».

Обставини, які обтяжують покарання саме і зазначені в ст. 67 КК України.

При призначенні покарання мені, суд врахував, як обтяжуючу обставину покарання наявність особливо тяжких наслідків - смерть потерпілого, про що зазначив у постанові - Вальній частині вироку суду

в касаційній інстанції: суд не змілював дану обставину.

В іншій прикладній справі у вироку районного суду м. Вінногородершикська від 09.09.2011 року, також при обвинуваченні Особи-5 в кваліфікованій вбивстві, обшудая питання про вид на міру покарання, суд врахував наявність тяжких наслідків - смерть потерпілого.

Але, Апелажіішмій судом Вінногородерської області, ухвалою від 06.12.2011 року, даний вирок Вінногородерського районного суду м. Вінногородершикська Вінногородерської області було змінено в частині врахування обтяжуючої обставини, оскільки колегія суддів рахує, що судом необернувало враховано, як обтяжуюча обставина покарання за юридичного обставина - наявність тяжких наслідків - смерті потерпілого, тому відповідно до ст. 67 ч. 4 КК України, вона підлягає виключенню з постановлення частини вироку.

Як видно з першого (ного) випадку так і з другого - диспозицією ст. 93 КК України (1960 р) та ст. 115 ч. 2 КК України (2001 року) передбачено наявність смерті потерпілого особи, а тому

вдруге враховували цю обставину, як обтяжуючу покарання суд не має відновити до ч. 4 ст. 67 кк України.

Але в подальшому винятку обтяжуюча покарання обставина — наявність смерті, судом була врахована, що на мою думку, порушило нове право на справедливі судовий розгляд, відносно до ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основних свобод, а також порушило норму ст. 129 Конституції України: основну засаду судочинства — законність, а також порушило норму ч. 2 ст. 68 Конституції України.

А тому, враховуючи, що існує координація застосування судами загальної юрисдикції, норм ст. 67 кк України при призначенні покарання 1) враховання обтяжуючої обставини наявності тяжких наслідків — смерті потерпілої особи, в кримінальних справах про обвинувачення в кавітському вбивстві, процесу конституційним судом України дано офіційне наукове ст. 67 кк України.